

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראייה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תרי ותרי נינהו												כב.
אי ערער דפגם משפחה												כב.
גלוי מלתא בעלמא הוא												כב.
לעולם אימא לך ערער דגולנותא, וקאמרי הני: ידעינן ביה דעבד תשובה.												כב.
ג' שישבו לקיים את השטר ומת אחד מהם, צריכין למיכתב במותב תלתא הוינא וחד ליתוהי.	רבי זירא: הא מלתא מרבי אבא שמיע לי, ואי לאו רבי אבא דמן עכו שכחתה:											כב.
ואי כתב ביה שטרא דנן נפק לקדמנא בי דינא, תו לא צריך.	רב נחמן בר יצחק:											כב.
ודלמא בית דין חצוף הוא וכדשמואל												כב.
שנים שדנו - דיניהם דין, אלא שנקרא ב"ד חצוף	דאמר שמואל:											כב.
דכתיב ביה בי דינא דרבנא אשי.												כב.
ודלמא רבנן דבי רב אשי כדשמואל סבירא להו												כב.
דכתיב ביה ואמר לנא רבנא אשי.												כב.
האשה שאמרה אשת איש הייתי וגרושה אני - נאמנת, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואם יש עדים שהיתה אשת איש, והיא אומרת גרושה אני - אינה נאמנת.												כב.
אמרה נשביתי וטהורה אני - נאמנת, שהפה שאסר הוא הפה שהתיר ואם יש עדים שנשבית, והיא אומרת טהורה אני - אינה נאמנת.												כב.
ואם משנשאת באו עדים - הרי זו לא תצא.												כב.
מנין להפה שאסר הוא הפה שהתיר מן התורה? שנאמר: (דברים כ"ב) את בתי נתתי לאיש הזה לאשה, לאיש - אסרה, הזה - התירה.	רב אסי:											כב.
ל"ל קרא? סברא היא, הוא אסרה והוא שרי לה												כב.
אלא, כי איצטריך קרא - לכדבר הונא אמר רב												כב.
מנין לאב שנאמן לאסור את בתו מן התורה? שנאמר: את בתי נתתי לאיש.	דא"ר הונא אמר רב:											כב.
הזה למה לי?												כב.
מיבעי ליה לכדתני ר' יונה												כב.
את בתי נתתי לאיש הזה, הזה - ולא ליבם.	דתני ר' יונה:											כב.
האשה שאמרה אשת איש אני, וחזרה ואמרה פנויה אני - נאמנת.	ת"ר:											כב.
והא שוויה לנפשה חתיכה דאיסורא												כב.
כגון שנתנה אמטלא לדבריה.	רבא בר רב הונא:											כב.
אמרה אשת איש אני, וחזרה ואמרה פנויה אני - אינה נאמנת, ואם נתנה אמטלא לדבריה - נאמנת	תניא נמי הכי:											כב.
ומעשה נמי באשה אחת גדולה, שהיתה גדולה בנוי וקפצו עליה בני אדם לקדשה, ואמרה להם מקודשת אני, לימים עמדה וקידשה את עצמה, אמרו לה חכמים: מה ראית לעשות כן? אמרה להם: בתחלה שבאו עלי אנשים שאינם מהוגנים, אמרתי מקודשת אני, עכשיו שבאו עלי אנשים מהוגנים, עמדתי וקדשתי את עצמי												כב.
וזה הלכה העלה רב אחא שר הבירה לפני חכמי באושא												כב.
אם נתנה אמטל' לדבריה - נאמנת.	ואמרו: [חכמים באושא]											כב.
אמרה טמאה אני, וחזרה ואמרה טהורה אני, מהו?	בעא מיניה שמואל מרב:											כב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-האשה שנתארמלה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כב.	
אף בזו אם נתנה אמתלא לדבריה - נאמנת.	אמר ליה: [רב]										◊	!	כב.
תנא מיניה ארבעים זימנין, ואפי"ה לא עבד שמואל עובדא בנפשיה.												○	כב:
שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת, שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא	ת"ר: [ת"ק]										◊	■	כב:
תצא.	רבי מנחם בר יוסי:										◊	■	כב:
אימתי אני אומר תצא? בזמן שבאו עדים ואח"כ נשאת, אבל נשאת ואח"כ באו עדים - לא תצא.	אמר רבי מנחם בר יוסי:										◊	■	כב:
מכדי תרי ותרי נינהו, הבא עליה באשם תלוי קא?												◊	כב:
כגון שנשאת לאחד מעדיה.	רב ששת:											!	כב:
היא גופה באשם תלוי קיימא												◊	כב:
באומרת ברי לי.												!	כב:
שנים אומרים מת ושנים אומרים לא מת - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא. שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - תצא.	רבי יוחנן:											◊	כב:
מאי שנא רישא, ומאי שנא סיפא?												◊	כב:
תרגמה - בעד אחד, עד אחד אומר מת - הימנוהו רבנן כבי תרי, וכדעולא	אביי:											!	כב:
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד הרי כאן שנים,	דאמר עולא:											!	כב:
והאי דקאמר לא מת הוה ליה חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.												!	כב:
אי הכי, אפ"ל לכתחלה נמי												◊	כב:
משום דרב אסי												!	כב:
(משלי ד') הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך.	דא"ר אסי:											!	כב:
סיפא, עד אחד אומר נתגרשה ועד אחד אומר לא נתגרשה - תרוייהו באשת איש קמסהדי, והאי דקאמר נתגרשה הוה ליה חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.	[אביי]											!	כב:
לעולם תרי ותרי נינהו, וראה ר' יוחנן דבריו של ר' מנחם בר יוסי בגרושין, ולא ראה במיתה מ"ט? מיתה - אינה יכולה מכחשתו, גרושין - יכולה מכחשתו.	רבא:											!	כב:
ומי חציפה כולי האי?												◊	כב:
האשה שאמרה לבעלה גרשתי - נאמנת, חזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה	והאמר רב המנונא:											◊	כב:
הני מילי היכא דליכא עדים דקא מסייעי לה, אבל היכא דאיכא עדים דקא מסייעי לה - מעיזה ומעיוזה.												!	כב:
כגון דאמרי עדים עכשיו מת עכשיו גירשה, מיתה ליכא לברורה, גירושין איכא לברורה, דאמרינן לה: אם איתא דהכי הוה, אחזי לן גישיך.	רב אסי:											!	כב:
שנים אומרים נתקדשה ושנים אומרים לא נתקדשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא. שנים אומרים נתגרשה ושנים אומרים לא נתגרשה - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - תצא.	תנו רבנן:											◊	כב: